

LA SEGONA JOVENTUT DE LA SENYORA ROVIRA

Aquella no era la senyora Rovira de sempre. Esperava veure aquella dona esquarterada i avara que m'havia portat els assumptes durant vint anys.

Pensava que no tornaria mai més des que vam perdre aquell procediment de retracte de col·lidants amb el veí amb qui confrontava la seva eixida.

Quan la secretària em va anunciar la seva visita vaig pensar que em vindria, com acostumava, amb algun problema menor: un acord de comunitat, un impost municipal amb recàrrec...

Davant meu tenia una dona desconeguda. Aquella persona s'havia transformat. Ara veia una dona maquillada, tenyida de ros i vestida juvenil, mostrant fins i tot el cocodril Lacoste del seu polo a la pitrera.

Vull que em prepari un testament!. He fet un peritatge dels meus bens i ho vull deixar tot al meu promès. Amb ell he vist les estrelles. Tan hi fa que sigui molt més jove que jo!. Carpe Diem!